

Partners in zorg

"Tijd is heel belangrijk bij de behandeling van een beroerte. Als mijn man en mijn huisdokter niet zo snel hadden gereageerd of als dr. Stockx niet aanwezig was geweest in ZOL, dan had ik nu mijn verhaal niet meer kunnen vertellen", aldus Anne-Marie Knevels (61). Zij kreeg een beroerte en wil met plezier getuigen. "Uit dankbaarheid voor de goede zorgen en om anderen te overtuigen van het belang van een snelle reactie."

"Ik werd 's morgens wakker met een 'slapende' arm en bij het opstaan verloor ik mijn evenwicht waardoor ik viel. Ik wist niet wat er gebeurde maar besepte wel dat ik beneden moest geraken zodat mijn man, die maar even weg was, mij zou vinden wanneer hij thuiskwam."

"Toen mijn man mijn 'scheve' mond zag en merkte dat ik niet kon praten, belde hij onze huisarts. Die was heel snel ter plaatse en verwittigde de MUG. Op zijn aandringen heeft de ambulance mij niet naar Maaseik, maar rechtstreeks naar ZOL in Genk gebracht. Het laatste wat ik mij daarvan herinner, is dat het snel moest gaan. Ik lag op een brancard en ze liepen met mij door de gangen van het ziekenhuis. Vanaf dan ging het licht voor mij helemaal uit.

Vijf uur later werd ik wakker op Intensieve Zorgen. Dr. Stockx had een bloedklonter uit mijn hersenen verwijderd. Hij vertelde me later dat de techniek die hij had toegepast vrij recent was. Ik ben hem en zijn team en ook mijn man en mijn huisdokter heel erg dankbaar voor hun efficiënt optreden. Zelf heb ik toen niet beseft hoe ernstig de situatie was.

Ik heb mijn leven opnieuw kunnen opnemen, weliswaar in een ander tempo. Ik werk nu deeltijds omdat ik last heb van vermoeidheid, maar verder heb ik weinig aan mijn beroerte overgehouden. Elke dag nog ben ik me bewust van het geluk dat ik heb gehad... ■

Anne-Marie Knevels tijdens haar getuigenis op het congres over acute beroerte.

